

[Jensen (Broby).]

Fortsættelseskasserne er statskontrollerede. Det er fuldstændig rigtigt, men jeg maa minde den højtærede Minister om, at man før har set, at ogsaa statskontrollerede Virksomheder kunde komme ud for svigagtige Forhold. Derfor kan den højtærede Minister ikke bruge det imod mig, som er udtalt af det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, idet det ærede Medlem Hr. Vagn Bro kun har gjort opmærksom paa, at der ovre paa Fyn var en Sygeforening, der ikke havde opfyldt sine Forpligtelser — man maatte henvende sig til Politiet for at faa Foreningen til at opfylde dem. Ud fra et saadant enkeltstaaende Tilfælde har man ikke Lov til at dømme alle. Det er givet, at man i private Sygeforeninger kan sygeforsikre sig og opnaa lige saa store Fordele som i Fortsættelseskasserne, paa visse Omraader endda større.

Endelig vil jeg gerne vende tilbage til den højtærede Ministers Udtalelse med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse disse korte Citater igen. Ministeren siger:

„Derfor tillægger jeg det ikke nogen som helst Betydning, set fra Regeringens Synspunkt, naar man staar over for en samlet Krise, at der er vedtaget en enstemmig Kommissionsbetænkning et eller andet Sted, heller ikke i Landbokommissionen.“

Det er Ministerens egen Udtalelse, og den kritiserede jeg, idet jeg sagde, at den var lidt flot, og at jeg ikke kunde tænke mig, at den dækkede Regeringens Stilling, for naar Regeringen havde nedsat en saadan Kommission, sikret sig Ledelsen af den og Flertallet i den og sikret sig, at Partierne gennem deres Repræsentanter havde tiltraadt en enstemmig Indstilling, saa kunde jeg ikke tænke mig, at den højtærede Socialminister saa flot kunde affærdige den. Og Ministeren siger ogsaa senere:

„Jeg har aldrig sagt, at Regeringen eller jeg ikke tillagde det nogen Betydning, at Landbokommissionen var kommet til et enstemmig Resultat.“

Det er de to Udtalelser, jeg har sammenstillet, og hvert enkelt Medlem i denne Sal kan se det efter, dømme om det og tillægge det den Værdi, de vil tillægge det. Jeg kan ikke tillægge det anden Værdi, end at Ministeren har været i Knibe, har været flot i sin første Udtalelse og derfor maatte svække den i det sidste Citat.

Endelig siger den højtærede Minister, at han har sin Samvittighed i Behold, men

er bange for, at jeg ikke har min i Behold, og at han gerne vilde sikre, at min Samvittighed kunde faa en nogenlunde let Gang gennem Skærsilden. Jeg vidste ikke af, at Skærsilden hører ind under offentlig Forsorg og saaledes under Socialministeren, saa at han kan tildele Afraad eller bestemme, hvor længe Sjælene skal være i Skærsilden.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det ærede Medlem (Jensen [Broby]), som nu talte, holdt forleden Dag en Tale, der findes i Folketingsstidende Sp. 537—40, hvori det ærede Medlem hævdede, at der i to Aar var givet Forstanderen for Statens Lærerhøjskole et Repræsentationstillæg uden Lovhjemmel, og han vilde derfor gerne stille det Spørgsmaal til mig, hvor jeg havde disse Penge fra, og hvorfor jeg ikke havde søgt Bevilling til at lade Udgiften afholde. Derpaa svarede jeg i Formiddags, at det var en Misforstaaelse, Lovhjemmelen kan bl. a. findes paa Finansloven for 1926—27, det kan man finde i Rigsdagstidenden for 1925—26, Tillæg A. Sp. 1633—34, hvorved Bevillingen til Kontorudgifter er forhøjet med 200 Kr. til Forøgelse af det til Forstanderen bevilgede Beløb til Repræsentationsudgifter fra 400 Kr. til 600 Kr. Denne Bevilling er senere nedsat med 10 pCt. til 540 Kr. Her er Lovhjemmelen

Nu gør det ærede Medlem en helt anden Fremstilling gældende, nemlig den, at det er ifølge Tjenestemandsløven, der skulde kræves en særlig Konto til Repræsentation. Jeg sagde i mit Svar, at der, hvad Hovedrevisoratet har henledt min Opmærksomhed paa, er begaaet en formel Fejl: at dette ikke er opført som en særlig Bevilling, saaledes at Kontorudgifter er holdt for sig og Repræsentationstillæg for sig. Dette er hævet ved Finanslovsforslaget, som det nu foreligger.

Dette betyder ikke, at der ikke har været Lovhjemmel i 2 Aar, det betyder heller ikke, at der er begaaet en formel Fejl i 2 Aar, for den Bestemmelse, det ærede Medlem nævnte fra den sidste Lønningslov, den findes saa godt som ordret i Loven fra 1919. Der er altsaa ikke begaaet den Fejl, at der ingen Lovhjemmel har været i 2 Aar; der er heller ikke begaaet en formel Fejl i 2 Aar. Er der begaaet en formel Fejl, saa stammer den fra den første Finanslov efter Tjenestemandsløven af 1919, altsaa Finansloven for 1920—21, saa er den gaaet igen, og saa har man glemt, hvad der jo usægtelig vilde have været Anledning til i 1925—26, at rette denne formelle Fejl, da man forhøjede Repræsentationstillægget fra 400 til 600 Kr.; senere blev det nedsat